

Hlavním tématem této práce je problematika zobrazení Indiánů ve vybraných dílech anglické a francouzské literatury. Jedněmi z nejvýznamnějších autorů zobrazujících indiánské kmeny v prostředí rodících se amerických států jsou James Fenimore Cooper a René François de Chateaubriand. Z jejich rozsáhlé tvorby jsou pak pro detailní analýzu vybrána díla *Poslední Mohykán* a *Načezové*.

Mnoho autorů si pro své příběhy vybíralo exotické prostředí, které kontrastovalo se soudobou civilizací. Americký kontinent pak svou nedotčeností poskytoval podněty pro vytváření příběhů. Cooper i Chateaubriand vycházejí jak z četby raných cestopisů, tak i z vlastních zkušeností, imaginace a mýtů, a tak velké množství Indiánů nese pouze idealizované charakterové rysy.

Cooper i Chateaubriand se zabývají problematikou míšenectví, rasových problémů a střetů mezi civilizací a divoštvím. Hlavní hrdinové *Posledního Mohykána* pak nejsou z důvodu „nečisté rasy“ schopni v nově vznikající společnosti existovat a umírají. V případě *Načezů* Chateaubriand připisuje svým hrdinům křesťanské prvky a ti pak bloudí v přemýšlení nad svým vlastním osudem.

V práci se také soustřeďuji na otázku politizace indiánských kmenů. Indiáni jsou vylíčení jako stoupenci obou válčících stran v kontextu boje o nezávislost. Zároveň jsou představiteli národa, který je pevně spjat s přírodou a není schopný se podrobit konvencím civilizované společnosti. Historické události tvoří pozadí obou příběhů a oba autoři používají indiánské kmeny ke kritice společnosti; Cooper se zabývá začleněním Indiánů do společnosti amerických osadníků, Chateaubriand používá Indiány ke kritice francouzské společnosti po období Velké francouzské revoluce.